

Nr 681

Av herr Alemyr m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 54, angående reformering av den obligatoriska skolan m. m.

(Lika lydande med motion nr 577 i Första kammaren)

I sitt av departementschefen i proposition nr 54 citerade uttalande om kristendomsundervisningen anför skolberedningen bl. a. »Skolans religionsundervisning måste därför i vår kulturmiljö i första hand vara en undervisning om kristendomen . . . Men även kunskap om de icke-kristna religionerna hör till den orientering som skolan skall ge. Detta är särskilt angeläget i en tid, då kontakterna mellan folk och kulturer blir allt livligare och alltmera outhärliga. Eleverna bör emellertid också få kännedom om de strömningar som satt de religiösa sanningarnas värde i fråga.» För egen del anför departementschefen om kristendomsundervisningen: »Därför skall den vara objektiv i den meningen, att den meddelar sakliga kunskaper om olika trosåskådningars innebörd och innehåll, utan att auktoritativt söka påverka eleverna att omfatta en viss åskådning. Om skolan med vidsynthet och tolerans ger kännedom om skilda åskådningar, som rymmes inom och utom kristendomen, grundlägger den hos eleverna förståelse, aktning och respekt för oliktankande samt hjälper dem själva fram mot en personlig livsuppfattning.»

De citerade meningarna fastslår på ett otvetydigt sätt kraven på objektivitet i religionsundervisningen. Det torde vara omöjligt att bestrida riktigheten i att denna undervisning i första hand bör vara en undervisning om kristendomen, men samtidigt betonas i propositionen vikten av orientering kring de andra livsåskådningar och religioner som vid sidan av kristendomen omfattas av mänskligheten. Denna orientering bör rätt utförd på ett väsentligt sätt kunna vidga elevernas vyer och ge ökade möjligheter till internationell förståelse och tolerans. Beträffande religionsundervisningens innehåll och inriktning torde sålunda icke kunna riktas invändningar mot propositionens förslag. Med hänsyn till vad som i förslaget sålunda framkommit förefaller det knappast motiverat att inom grundskolan bibehålla beteckningen kristendomskunskap. Det torde vara helt i linje med de av statsrådet framförda synpunkterna att utbyta denna mot ämnesbeteckningen religionskunskap.

Med stöd av ovanstående får undertecknade hemställa,

att riksdagen med instämmande i vad departementschefen anfört med avseende på ämnet kristendomskunskap måtte

besluta att ersätta denna ämnesbeteckning med ämnesbeteckningen religionskunskap.

Stockholm den 13 mars 1962

<i>Stig Alemyr</i>	<i>Ernst Jacobsson</i>	<i>Nils Kellgren</i>
<i>Valter Kristenson</i>	<i>Olof Andreasson</i>	<i>T. Fredriksson</i>
<i>Harald Kärrlander</i>	<i>Erik Adamsson</i>	<i>Iris Ekroth</i>
<i>Tekla Torbrink</i>	<i>Erland Carbell</i>	<i>Bo Martinsson</i>
<i>Astrid Bergegren</i>		<i>Gördis Hörnlund</i>

Nr 682

Av herr Antby m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 56, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

(Lika lydande med motion nr 569 i Första kammaren)

I proposition nr 56 framlägges förslag om ändrade beskattningsregler i fråga om den skattemässiga behandlingen av kostnader för täckdikningsanläggningar och skogsvägar. Det föreslås att rätt till avdrag för värdeminskning å sådana anläggningar skall medgivas vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet. Kostnad för täckdikningsanläggning föreslås bli avdragsgill i dess helhet, medan kostnad för anläggning av skogsväg endast föreslås bli avdragsgill för en tredjedel. I båda fallen skall avskrivning få ske med en tiondel varje år under en tidrymd av 10 år.

Anläggning av en skogsväg har hittills i princip betraktats såsom en icke avdragsgill grundförbättring. Utvecklingen av de produktionstekniska förutsättningarna inom skogsbruket har emellertid lett till att kostnaden för en skogsvägsanläggning mer och mer fått karaktären av driftkostnad, nödvändig för inkomstens förvärvande och bibehållande. Med hänsyn härtill har vid tillämpningen en viss avskrivning vid beskattningen medgivits för sådana kostnader. Praxis har emellertid varit skiftande. Skattereglerna har därför sedan länge ansetts otidsenliga. En anpassning till den faktiska utvecklingen inom skogsbruket har efterlysts.

Det nu framlagda förslaget är att se som en sådan anpassning av beskattningsreglerna som ovan berörts. Det kan emellertid sättas i fråga huruvida en avgränsning av avskrivningsunderlaget till endast en tredjedel av anläggningkostnaden utgör en godtagbar avvägning. Med hänsyn till att en skogs-